

triei daă assemenea exemple, ce mai rămăne pentru poporū? Nobili cetăteni ai Bucureștiului, reveniți la căminurile vostre: interesul Patriei, alu poporului și chiaru propriulu vostru interesu vă chiamă în Capitală. Astă-dī este vorba pentru viitora fericire a némulu vostru; care din voi óre se va arêta nevrednicu de a contribui la acesta? Décă, din nenorocire, se află vre unu assemenea între voi, stingă-se numele lui din rôndul cellor de ném bunu! Va veni uă dī când Patria va cere dare de séma pentru nepăsarea lui. Fiă incredințată că frica lui n'are nicu unu motivu, și că mai nainte d'a se vërsa uă picătură de sânge Românescu, corporile nóstre, alle tuturor, voru zace în mormantu".

«În tabără Generală de la Mizilă, 13 Martie, 1821.»

„*Al. Ipsilante.*“

După trimiterea acestei proclamațiuni la București, a doua dī, 19 Martie, Ipsilante, în locu de a veni de la Mizilă dreptu spre București, luă fără întârziere direcția către Ploiești, în Județul Prahova, unde, zăbovindu câte-va dille și proclaimându mereu: „*să trăiască Libertatea*”, înrolă și acolo uă numerosă amestecătură de ómeni, pônê când, în celle de pe urmă, luă drumul spre București.

Ajungendu acolo, în 25 alle aceliasă lună, își aședă tabără la Colintina, afară din orașu; iér' elu, împreună cu frații săi, Gheorghe și Nicolae Ipsi-